Nieuwsbrief/sponsorbrief maart 2026

Lieve sponsors bij deze weer een up-date! Op 7 maart vertrokken Frans en ik in alle vroegte met 60 kg. extra spullen richting Gambia, waar we na een voorspoedige reis veilig zijn aangekomen! Met een auto volgeladen heeft Yusupha ons naar het Bamboo Garden hotel gebracht. Daar wachtte ons weer een enorm warm welkom van de personeelsleden.

Ook Modou Lamin (22) was daar. In december heb ik een goed gesprek met hem gehad over een 2e ICT cursus die hij graag wilde volgen, maar wat hij van zijn kleine salarisje en de verantwoordelijkheid als oudste zoon voor zijn moeder en zusjes niet kan bekostigen. Lamin werkt als 'poolman' maar vanwege het aflopende toeristenseizoen nu 5 maanden naar huis gestuurd voor 'vakantie' (met een minimum aan doorbetaling). Ik heb besloten om hem van mijn eigen geld via onze stichting 6 maanden te sponsoren om zijn 2e certificaat te gaan halen. Daar is hij sinds 1 maart mee begonnen en hij is heel dankbaar en blij met deze kans!

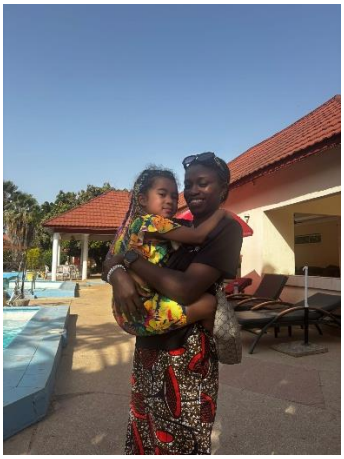

Die middag had ik ook een mooie ontmoeting met Bubacarr Baldeh (20). Hem ken ik via FaceBook als aankomend talentvol schrijver en zijn 1e boekje 'My father's mistake'. Ik was nieuwsgierig en had twee boekjes bij hem besteld die hij persoonlijk kwam brengen. Hij vertelde dat hij vanwege de armoede van zijn familie genoodzaakt was om nu in het laatste jaar van zijn voortgezet onderwijs te stoppen met school. Ik heb besloten om hem in ieder geval dit schooljaar te helpen. Ik heb nog 5 exemplaren van zijn boekje gekocht om hem financieel te helpen en we hebben een berekening gemaakt in hoeverre hij nu zelf wat van zijn schoolgeld kon betalen met de opbrengst hiervan, de rest heb ik bijgelegd.

Inmiddels heeft hij zijn gemiste examens kunnen inhalen en geweldige cijfers gehaald! Zijn certificaat is ‘in the pocket’ en ik heb het boekje in één adem uitgelezen! Ik heb hem aangemoedigd vooral ook door te gaan met schrijven want hij heeft daar zeker talent voor! Ik heb onze oudere/volwassen studenten een boekje overhandigd.

Omdat het Ramadan was had ik voor een groot deel van de werknemers van het hotel van alles meegenomen om ‘goodie bags’ te maken: ze kregen allemaal een papieren tas met: een blikje fris, een blikje vis, een noedelsoep, een doosje paracetamol, een doosje bouillonblokjes, een paar tandenborstels, een tube tandpasta en wat snoepgoed. Dat was natuurlijk een feest! Voor de Christelijke werknemers had ik ook kettinkjes met kruisjes, kruisbeeldjes en rozenkransen mee. Voor het keukenpersoneel witte ‘bedrijfskleding’: t-shirts en overhemden (met dank aan Ans de Ruijter/Dorcas). Daar waren de mannen heel erg blij mee want zij moeten hun witte kleding zelf aanschaffen. Voor Seedy en zijn collega (zij zitten achter de balie van de hotellobby) had ik gekregen overhemden en stropdassen meegenomen (met dank aan Hans Bruin). Ook zij waren superblij; zij zijn het ‘visitekaartje’ van het hotel maar krijgen geen bedrijfskleding!

Die maandag zijn wij naar Brikama gegaan om papa Ibrahim Jammeh (89?) en de familie te bezoeken. Papa was heel blij met ons bezoek. Hij is optimistisch en sterk maar ook broos en kwetsbaar. Ook met Huja, die enkele weken geleden in het ziekenhuis in Senegal lag gaat het gelukkig weer goed. Ze was meteen dol op ‘toebaab opa Frans’! Meerdere van onze sponsorkinderen waren er ook en hebben we weer gezien. Het gaat goed met ze en ze zien er gezond en blij uit allemaal.

Woensdag kwamen dochter Larisa met gezin en kleindochter Luna voor een week over. We zijn die vrijdag o.a. naar Kartong geweest om eerst mijn vriend en godsdienstleraar te bezoeken op de St. Martinschool en rozenkransen te

brengen. De jongelui waren onder de indruk; een school in Gambia is wel even heel wat anders dan de luxe scholen waar onze (klein)kinderen op zitten, maar dat was even een goede ervaring en eye-opener!

In het weekend had ik Binta Bojang (30), onze verloskundige, uitgenodigd om 2 dagen te komen logeren. Zij werkt 5 dagen in de week in een groot ziekenhuis in Biwan (3 uur reizen van de kust vandaan). Zij is ook heel actief met moestuinen daar. Die paar dagen zijn voor haar een hele luxe korte vakantie, daar spaar ik voor want ik vind dat zij dat verdient. Ze past ook helemaal binnen onze familie en had meteen een heel goede klik met de kinderen en kleinkinderen. We gingen met zijn allen naar de aapjes en de krokodillen en omdat Binta ook Islamitisch is en dus aan de vasten mee deed, kon ik haar niet op een sorbet trakteren deze keer. Daarvoor in de plaats kreeg zij van mij een boksles bij het sportcentrum waar Larisa en het gezin ook heen gingen. Dat vond ze een geweldige ervaring!

Op maandag 16 maart hebben we met elkaar de 38e verjaardag van Yusupha gevierd. Ik had ballonnen en alle ingrediënten en benodigdheden van huis meegenomen om twee taarten te maken, een aardbei-kwark en een monchoutaart. We moesten wachten tot het breken van de vasten na zonsondergang (ongeveer 19.30) om de kaarsjes aan te steken. We hebben gezongen, taart gegeten en hem daarna mee uit eten genomen naar bar/restaurant Justice. Dat was heel gezellig! Yusupha heeft na vele jaren werk voor ons afscheid genomen als representant van onze stichting maar zal als vriend, chauffeur en gids voor ons beschikbaar blijven. Hij heeft ons de hele periode overal weer veilig heen gebracht. We gaan als stichting met elkaar in overleg voor opvolging, maar dat zal zeker goed komen!

Frans en ik zijn na het weekend samen nog naar Jalambang geweest naar het Education center. Dat was voor Frans de eerste keer om het ‘af’ te zien. De meubeltjes voor de lessen gaat Momodou nog afmaken (schilderen) en er moet nog één en ander aangeschaft om de lokalen in gebruik te kunnen gaan nemen. Het ziet er in ieder geval allemaal goed uit en Momodou heeft er veel zin in. Ook de moestuin ligt er goed bij.

Daarna zijn we in Jalambang naar Fatou en Yankuba gegaan. Hun moestuin ligt er prachtig bij en Yankuba heeft vol trots aan Frans laten zien hoe de door ons geplaatste ‘borehole’ (elektrisch bedienbare waterput) werkt. Het volgende project daar is solar panelen op het dak zodat ze altijd verzekerd zijn van elektriciteit, ook in de avond uren. Op die manier kunnen Fatou en de kinderen ook ’s avonds huiswerk maken (het wordt altijd vroeg donker in Gambia). Muhammed heeft een kippenhokje gebouwd en ze hebben momenteel zo’n 5 à 6 verse eitjes per dag! Het cement en hout ligt klaar voor uitbreiding van het hok.

Daarna zijn we voor de 2e keer naar Brikama en de Jammeh compound gegaan. Kleine Huja kwam meteen op opa Frans aangerend! Ook kleine Wimpie was toen wakker en heb ik even lekker kunnen knuffelen. Het kleine ventje groeit als kool!

We zaten midden in de Ramadan en dat was ook voor ons een heel nieuwe ervaring maar ook heel mooi om dat eens mee te maken. Helaas gingen die vrijdag alle scholen dicht ter voorbereiding op de laatste week Ramadan en het aankomende Korithe feest ofwel het Eid al Fitr (Suikerfeest genoemd in Nederland). Dit feest is een afsluiting van de Vastenmaand. Het is ontstaan vanuit de overleveringen van de profeet Muhammed. Het feest komt niet voor in de Koran. Wel geloven Moslims dat de Koran voor het eerst aan de profeet werd geopenbaard tijdens deze vastenmaand.

Altijd bijzonder en een verrijking en verademing om in Gambia de goede banden te ervaren tussen de Moslims en Christenen; iedereen heeft respect voor elkaars geloof, houdt rekening met elkaar en viert zowel de Islamitische als de Christelijke feesten samen met elkaar!

De scholen in Jalambang en Brikama hebben we deze keer dus niet kunnen bezoeken maar op zeven na hebben we alle studentjes/studenten kunnen ontmoeten. In november hopen we weer naar Gambia te gaan en ook de scholen weer te bezoeken.

Op woensdag avond hebben we afscheid genomen van onze dochter, schoonzoon en 3 kleinkinderen na een geweldige week met elkaar, en hadden Frans en ik nog een paar dagen samen. Vrijdag was het Tobaski feest en dat was een geweldige happening! We hadden meerdere uitnodigingen van families om het bij hun te vieren maar omdat het onze laatste dag was besloten we het rustig aan te doen en rondom ons hotel te blijven. We hebben genoten van de ons toegestuurde foto's en 's avonds buiten het hotel; een enorme drukte van feestvierende, prachtig uitgedoste Gambianen en vooral heel veel kinderen. Een ware belevenis!

We hebben weer heel veel mooie ervaringen opgedaan en fijne ontmoetingen gehad. Ook weer mooi om te zien wat we met elkaar bereiken en hoeveel zin onze hulp aan Gambia heeft, al blijft er ook nog heel veel over om te doen. Naast de 29 studenten/studentjes die we al helpen hebben we ook aanvragen om hulp 'op de wachtlijst' staan.

Op zaterdagmorgen heeft Yusupha ons 60 kilo lichter weer naar Banjul airport gebracht en zijn we inmiddels weer veilig thuis gekomen. Lieve groeten van ons, Frans en Monica en ook namens Maria en Arnold van de stichting Friends for Brikama.

IBAN: NL97 KNAB 0723 0833 98 ten name van:

Friends for Brikama